

Tilsynet med Loven føres af Finansministeren gennem Skattedepartementet. Hvis nogen anser sig for forurettet ved den af Tilsynsmyndigheden truffne Afgørelse, kan han inden 4 Uger efter, at han har faaet Underretning om denne, forlange, at Spørgsmaalet afgøres ved Rettergang. — Naar Varer af den nævnte Art, der er købte i Udlandet, *indføres* her til Landet, betaales Afgift efter de foran gengivne Regler. — Sælges Varerne ved Auktion, betaler Auktionsrekvirenten Afgiften uden Hensyn til, hvem der er Sælger eller Køber af Varerne. Afgiften opkræves af Auktionsforvalteren og kan inddrives ved Udpantning. — Loven træder i Kraft den 15. Oktober 1917.

De af Finansministeren fremsatte Lovforslag, svarende til de ovfr. under A—G omtalte Love, var affattede saaledes som tilsvarende Lovforslag, fremsatte i Samlingen 1916—17, var blevet vedtaget i Folketinget, se herom nærmere Fremstillingen i Aarvog for 1916—17 pag. 73 (med Note)—pag. 91, hvoraf endvidere vil fremgaa, at Lovforslaget om Forhøjelse af Ejendomsskylden (C) var blevet fremsat den 31. Januar 1917, medens de øvrige Lovforslag fremsattes den 4. September 1917, og at der endvidere til Komplekset var at medregne to paa sidstnævnte Dag fremsatte Lovforslag om Forhøjelser af Jernbanetakster og af Porto, hvilke Lovforslag ligeledes fremsattes paa ny i Samlingen 1917—18 og blev endeligt vedtaget i Rigsdagen samtidig med fornævnte Skattelovforslag (se ndfr. pag. 53).

Om Stillingen indenfor Landstingsudvalget med Hensyn til *det samlede Skattekompleks* anføres, at Udvalget har delt sig i et Flertal (Jørgen Berthelsen, Christiansen, Dalsgaard, Frandsen, Ole Hansen, Hey, Jensen - Grimsbjerg, Mægaard, Jørgen Pedersen og Vejstrup) og et Mindretal (Godskesen, Oluf Jensen, Knuth, Piper og Tvede). Flertallet udtaler, at det „erkender Nødvendigheden af, at der skaffes Statskassen forøgede Indtægter i det foreslaaede Omfang“, og at Flertallet ogsaa i det væsentlige kan „billige, at disse Indtægter tilvejebringes paa den foreslaaede Maade“. Mindretallet udtaler, at det, „efter at Statens finansielle Stilling er belyst dels ved de forskellige Redegørelser, Finansministeren er fremkommet med, dels ved de Lovforslag (Finansloven 1918—19, Lov om Dyrtidstillæg og Lov om Hjælp til arbejdsløse), som er forelagte i indeværende Rigsdagssamling“, kan „erkende, at store nye ekstraordinære Indtægter tiltrænges, og kan med Undtagelse af den forøgede Beskatning paa fast Ejendom godkende, at disse søges paa de Skatteobjekter, der her er Tale om“, indenfor det Omfang, hvortil